

Predmet: Veljko Marić – Rastovac

Viši sud u Beogradu, Odeljenje za ratne zločine

Poslovni broj predmeta: K-Po-47/2010

Broj optužnice: KTRZ 5/10

Optužnica podignuta: 12.08.2010.

Tužilaštvo: Dušan Knežević, zamenik Tužioca za ratne zločine

Krivično delo: ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz člana 142. stav 1. KZ SRJ

Optuženi: Veljko Marić¹

Branilac: advokat Đorđe Dozetić

Sudsko veće: sudija Rastko Popović, predsednik Veća

sudija Snežana Nikolić-Garotić, članica Veća

sudija Vinka Beraha-Nikićević, članica Veća

Posmatrači: Fond za humanitarno pravo, Centar za mir, nenasilje i ljudska prava (Osijek), OSCE

Glavni pretres: 7.10.2010.

Izveštaj: Mirjana Lazić, posmatrač FHP-a

Optužnica

Optuženi Veljko Marić se tereti da je 31.10.1991. godine kao pripadnik hrvatskih oružanih formacija – 77. samostalnog bataljona Grubišno Polje, prilikom akcije *Otkos 10* odnosno *čišćenja* sela Rastovac, opština Grubišno Polje, uniformisan i naoružan ušao u kuću porodice Slijepčević, gde je u Srbina Petra Slijepčevića ispalio više hitaca iz automatske puške, u prisustvu njegove supruge Ane.

Saslušanje optuženog Veljka Marića

U jesen 1991. godine bio je pripadnik rezervnog sastava 57. samostalnog bataljona Zbora narodne garde. Njegov bataljon nije imao sukobe sa TO Grubišno Polje jer je TO ušla u sastav bataljona, već se njegova jedinice sukobila sa srpskim paravojnim formacijama i JNA. Srpske snage su granatirale Grubišno Polje a zatim 20.09.1991. ušle u Ivanovo Selo i ubile 12 civila. Civili nisu mogli biti sahranjeni na groblju jer je groblje bilo iza linije razgraničenja, na srpskoj strani, te su sahranjeni u centru sela. Sela Rastovac i Velika Peratovica su takođe bila na srpskoj strani. Zna da su u Velikoj Peratovici u osnovnoj školi držani zarobljeni Hrvati i da su ih Srbi prilikom povlačenja 31.10.1991. godine pobili, a da je jedino preživeo Vendal Šklebek.

Nije učestvovao u akciji *čišćenja* sela Rastovac, nikada nije ulazio u kuću porodice Slijepčević niti zna gde se ona nalazi. Nema saznanja kako je Petar Slijepčević izgubio život. Ne poznaje ni jednog člana porodice Slijepčević. Tog dana, 31.10.1991, bio je pripadnik Vojne policije pri 57. samostalnom bataljonu. Nalazio se na punktu na raskrnici kod Ivanovog Sela. Bio je u maskrnoj uniformi, sa belim opasačem i sa plavom beretkom na glavi. Imao je

¹ Optuženi se od 18.04.2010. godine nalazi u pritvoru, kada je lišen slobode u Dimitrovgradu, na graničnom prelazu sa Bugarskom.

automatsku pušku, koja je bila njegovo lično naoružanje, i pištolj *škorpion*. Tada je trajala akcija *Otkos 10*, kojom je rukovodio Ivica Kostić, i njegov bataljon je učestvovao u pomeranju crte razgraničenja. On i njegove kolege su zbog tih dejstava na raskrsnici kod Ivanovog Sela kontrolisali ko ulazi u to područje i pokušali da obezbede civile.

Predlog odbrane

Branilac optuženog, advokat Đorđe Dozet, naveo je da je optužnica neutemeljena jer nije zasnovana na validnim dokazima. Dokazi navedeni u optužnici su prikupljeni u istrazi ptoriv NN lica, a ne u istrazi protiv optuženog Marića, te se oni ne mogu koristiti, zbog čega traži da se izdvoje iz spisa.

Odbранa je zatražila da joj se dostavi dokument na osnovu kojeg je optužen liшен slobode 18.04.2010. godine, s obzirom da je zahtev za sproveđenje istrage podnet tek sutradan, 19.04.2010. godine.

Branilac je predložio da se u dokaznom postupku saslušaju satešine 57. samostalnog bataljona ZNG Zlatko Mađeruh, Zdenko Pavić i Ivan Pospišel, na okolost gde se optuženi nalazio i šta je radio 31.10.1991. godine. Oni bi svoje navode mogli da potkrepe pismenim dokazima kao što su ratni dnevnik i dr. Takode, zatražio je da se od Županijskog suda u Bjelovaru proveri da li se protiv Žarka Vukovića i Milenka Stojića, koje je optužba predložila kao svedoke, vode krivični postupci, kao i da li se protiv Milenka Stojića vodi postupak pred ovim sudom.

Branilac je upoznao veće i tužioca da je saznao da Republika Hrvatska traži izručenje optuženog Marića jer je on njen državljanin i krivično delo je učinjeno na njenoj teritoriji.